

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

6 décembre 2013

PROPOSITION DE LOI

**modifiant le Code judiciaire,
concernant la fixation
de résidences séparées
pour les cohabitants de fait**

(déposée par M. Philippe Goffin et consorts)

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

6 december 2013

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek,
wat de vaststelling van
afzonderlijke verblijfplaatsen
voor feitelijk samenwonenden betreft**

(ingedien door de heer Philippe Goffin c.s.)

RÉSUMÉ

La proposition de loi vise à permettre à certains cohabitants de fait de bénéficier de mesures urgentes et provisoires en ce qui concerne la fixation de leurs résidences séparées.

SAMENVATTING

Dit wetsvoorstel beoogt welbepaalde feitelijk samenwonenden in aanmerking te doen komen voor dringende voorlopige maatregelen met betrekking tot de vaststelling van hun afzonderlijke verblijfplaatsen.

<i>N-VA</i>	:	<i>Nieuw-Vlaamse Alliantie</i>
<i>PS</i>	:	<i>Parti Socialiste</i>
<i>MR</i>	:	<i>Mouvement Réformateur</i>
<i>CD&V</i>	:	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
<i>sp.a</i>	:	<i>socialistische partij anders</i>
<i>Ecolo-Groen</i>	:	<i>Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen</i>
<i>Open Vld</i>	:	<i>Open Vlaamse liberalen en democraten</i>
<i>VB</i>	:	<i>Vlaams Belang</i>
<i>cdH</i>	:	<i>centre démocrate Humaniste</i>
<i>FDF</i>	:	<i>Fédéralistes Démocrates Francophones</i>
<i>LDD</i>	:	<i>Lijst Dedecker</i>
<i>MLD</i>	:	<i>Mouvement pour la Liberté et la Démocratie</i>
<i>INDEP-ONAFH</i>	:	<i>Indépendant-Onafhankelijk</i>

<i>Abréviations dans la numérotation des publications:</i>	<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties:</i>
<i>DOC 53 0000/000:</i> Document parlementaire de la 53 ^e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif	<i>DOC 53 0000/000:</i> Parlementair document van de 53 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
<i>QRVA:</i> Questions et Réponses écrites	<i>QRVA:</i> Schriftelijke Vragen en Antwoorden
<i>CRIV:</i> Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)	<i>CRIV:</i> Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)
<i>CRABV:</i> Compte Rendu Analytique (couverture bleue)	<i>CRABV:</i> Beknopt Verslag (blauwe kaft)
<i>CRIV:</i> Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)	<i>CRIV:</i> Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)
<i>PLEN:</i> Séance plénière	<i>PLEN:</i> Plenum
<i>COM:</i> Réunion de commission	<i>COM:</i> Commissievergadering
<i>MOT:</i> Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)	<i>MOT:</i> Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>	<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>
<i>Commandes:</i> <i>Place de la Nation 2</i> <i>1008 Bruxelles</i> <i>Tél. : 02/549 81 60</i> <i>Fax : 02/549 82 74</i> <i>www.lachambre.be</i> <i>courriel : publications@lachambre.be</i>	<i>Bestellingen:</i> <i>Natieplein 2</i> <i>1008 Brussel</i> <i>Tel. : 02/549 81 60</i> <i>Fax : 02/549 82 74</i> <i>www.dekamer.be</i> <i>e-mail : publicaties@dekamer.be</i>

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Actuellement, les couples mariés bénéficient de l'application de l'article 223 du Code civil.

Cet article permet, en cas de manquement grave d'un des époux à ses devoirs ou d'entente sérieusement perturbée de demander au juge de paix de prononcer des mesures urgentes et provisoires relatives à la personne et aux biens des époux et des enfants. L'article 1477 du même Code prévoit, en son paragraphe premier, une mesure similaire pour les cohabitants légaux en cas d'entente sérieusement perturbée. Des mesures urgentes et provisoires peuvent alors être prises par le juge de paix relatives à l'occupation de la résidence commune, à la personne et aux biens des cohabitants et des enfants, et aux obligations légales et contractuelles des deux cohabitants.

Cette procédure accessible aux couples mariés et cohabitants légaux leur permet, pendant une période déterminée (souvent un an), de prendre du recul et de souffler en cas de mésentente grave, ce qui peut déboucher, par la suite, sur un divorce ou une séparation mais aussi sur un nouveau départ pour le couple ayant fait le point. Cette procédure permet donc de mettre en place une séparation de fait, limitée dans la durée. Elle est rapide et peu onéreuse puisqu'elle peut être introduite par requête.

Pour les cohabitants de fait, c'est-à-dire les personnes ni mariées ni cohabitantes légaux qui forment un couple ayant une *affectio societatis*, il est également possible de bénéficier de mesures urgentes et provisoires, mais seulement par le biais de mesures ordonnées par le président du tribunal de première instance, sur la base de l'article 584, alinéa 1er, du Code judiciaire qui stipule que "Le président du tribunal de première instance statue au provisoire dans les cas dont il reconnaît l'urgence, en toutes matières, sauf celles que la loi soustrait au pouvoir judiciaire".

En plus du fait que les coûts de cette procédure sont plus élevés, puisqu'introduite par citation d'huissier, il est toujours possible que le président du tribunal

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

In de huidige stand van de wetgeving ressorteren gehuwde paren onder het toepassingsveld van artikel 223 van het Burgerlijk Wetboek.

Indien één van de echtgenoten grovelijk zijn plicht verzuimt of indien de verstandhouding tussen de echtgenoten ernstig verstoord is, kan de vrederechter op verzoek van de andere echtgenoot en op grond van dit artikel dringende voorlopige maatregelen bevelen betreffende de persoon en de goederen van de echtgenoten en de kinderen. Artikel 1479, eerste lid, van hetzelfde Wetboek voorziet in een gelijksoortige maatregel voor wettelijk samenwonenden wier verstandhouding ernstig verstoord is. In dat geval kan de vrederechter dringende voorlopige maatregelen bevelen inzake het betrekken van de gemeenschappelijke verblijfplaats, betreffende de persoon en de goederen van de samenwonenden en van de kinderen, alsook betreffende de wettelijke en contractuele verplichtingen van de beide samenwonenden.

Deze procedure, waarvan zowel gehuwden als wettelijk samenwonenden gebruik kunnen maken, biedt de betrokkenen de kans gedurende een welbepaalde periode (vaak één jaar) afstand te nemen en op adem te komen indien de onderlinge verstandhouding grondig verstoord is. Na afloop van die periode kan dan de echtscheiding worden ingezet of kan het paar uit elkaar gaan. Doordat het paar de gelegenheid krijgt een en ander op een rijtje te zetten, krijgt het echter ook een kans op een nieuwe start. Deze procedure stelt de betrokkenen derhalve in staat feitelijk en voor een gelimiteerde periode te scheiden. Het gaat om een snelle en goedkope scheiding, aangezien ze bij verzoekschrift wordt ingeleid.

Ook feitelijk samenwonenden, met andere woorden personen die niet gehuwd zijn noch wettelijk samenwonnen en die een paar vormen waarbij sprake is van een *affectio societatis*, kunnen weliswaar in aanmerking komen voor dringende voorlopige maatregelen, maar dan alleen via maatregelen waarin de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg voorziet op grond van artikel 584, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek. Dit artikel luidt als volgt: "De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg doet, in gevallen die hij spoedeisend acht, bij voorraad uitspraak in alle zaken, behalve die welke de wet aan de rechterlijke macht onttrekt."

Deze procedure is niet alleen duurder - aangezien ze wordt ingeleid via dagvaarding door een deurwaarder -,

prononce l'irrecevabilité de la demande car il estime que l'urgence n'est pas prouvée. Le couple en difficultés est, dès lors, dans l'impossibilité de bénéficier de mesures permettant une solution rapide et provisoire à leur problème.

Cette inégalité entre, d'une part, les couples mariés et les cohabitants légaux et, d'autre part, les cohabitants de fait se retrouve encore dans la loi du 30 juillet 2013 portant création d'un tribunal de la famille et de la jeunesse, qui entrera en vigueur le 1er septembre 2014¹.

En effet, en matière familiale, les demandes, pour entrer dans le champ d'application de cette loi doivent concerner:

- des parties mariées ou qui l'ont été;
- des parties cohabitantes légales, ou qui l'ont été;
- des enfants communs des parties ou les biens de ces enfants;
- un enfant dont la filiation n'est établie qu'à l'égard de l'un des parents.

Si le couple a un enfant, que ce couple soit constitué de parents mariés, de cohabitants légaux ou de fait, il pourra saisir le tribunal de la famille pour régler son litige familial en urgence. Par contre, il n'en est rien pour un couple de cohabitants de fait, sans enfant.

Ce couple de cohabitants de fait sans enfant devra toujours recourir, pour bénéficier de mesures urgentes et provisoires, au président du tribunal de première instance, avec les risques et les coûts que cela comporte.

La question d'étendre aux cohabitants de fait l'accès au tribunal de la famille s'est posée aussi bien au Sénat (où cette idée avait par ailleurs été adoptée) qu'à la Chambre des représentants² lors des travaux préparatoires de la loi du 30 juillet 2013 portant création d'un tribunal de la famille et de la jeunesse. Cependant, le champ d'application de cette nouvelle compétence était très large puisqu'il portait sur les mesures relatives à

maar houdt tevens de mogelijkheid in dat de rechtbankvoorzitter het verzoek onontvankelijk verklaart omdat hij de spoedeisendheid niet bewezen acht. In dat geval komt het paar niet in aanmerking voor maatregelen die een snelle en voorlopige oplossing voor hun probleem aandragen.

Deze ongelijkheid tussen, eensdeels, de gehuwde paren en de wettelijk samenwonenden en, anderdeels, de feitelijk samenwonenden is ook nog terug te vinden in de wet van 30 juli 2013 betreffende de invoering van een familie- en jeugdrechtbank, die in werking zal treden op 1 september 2014¹.

Om onder het toepassingsveld van deze wet te ressorteren, moeten de verzoekschriften, wat de familieaangelegenheden betreft, immers betrekking hebben op:

- partijen die gehuwd zijn of die gehuwd zijn geweest;
- partijen die wettelijk samenwonen of wettelijk hebben samengewoond;
- gezamelijke kinderen van de partijen of de goederen van die kinderen;
- een kind van wie de afstamming slechts ten aanzien van één van de ouders is vastgesteld.

Als het paar een kind heeft — ongeacht of dat paar gehuwd is, dan wel wettelijk of feitelijk samenwoont —, kan het de familierechtbank verzoeken het familiegeslil met spoed te beslechten. Kinderloze feitelijk samenwonenden beschikken echter niet over die mogelijkheid.

Kinderloze feitelijk samenwonenden die een beroep willen doen op dringende voorlopige maatregelen, moeten zich in alle gevallen wenden tot de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, met alle risico's en kosten van dien.

De vraag of de toegang tot de familierechtbank moet worden verruimd tot de feitelijk samenwonenden, werd zowel gesteld in de Senaat (waar die vervuiling overigens werd goedgekeurd) als in de Kamer van volksvertegenwoordigers², naar aanleiding van de voorbereidende werkzaamheden van de wet van 30 juli 2013 betreffende de invoering van een familie- en jeugdrechtbank. Deze nieuwe bevoegdheid heeft echter

¹ Article 274 de la loi du 30 juillet 2013 portant création d'un tribunal de la famille et de la jeunesse. L'alinéa 2 de cette disposition précise toutefois que: "Le Roi peut fixer une date d'entrée en vigueur antérieure à celle mentionnée à l'alinéa 1er".

² Rapport de la Chambre des représentants, doc 53 0682/021, pages 14 à 18.

¹ Artikel 274, tweede lid, van de wet van 30 juli 2013 betreffende de invoering van een familie- en jeugdrechtbank. verduidelijkt evenwel dat "de Koning (...) een datum van inwerkingtreding [kan] bepalen voorafgaand aan de datum vermeld in het eerste lid".

² Verslag van de Kamer van volksvertegenwoordigers, DOC 53 0682/021, blz. 14 tot 18.

l'exercice de leurs droits et de leurs biens. Les réfractaires à cette idée estimaient que les couples qui n'avaient ni opté pour le mariage, ni pour la cohabitation, ne souhaitaient pas que des effets soient donnés à leur union. C'est un choix qui relève de la liberté individuelle qui doit être respecté par le législateur.

Les partisans de cette idée soutenaient qu'il était rare qu'un couple se soustraire en pleine connaissance de cause à un statut légal et que les cohabitants de fait ont les mêmes conflits que les personnes mariées ou les cohabitants légaux. Ils ajoutaient également un argument relatif à la cohérence: les litiges familiaux, quel que soit le statut choisi par le couple, reviennent au tribunal de la famille.

Une grosse discussion a également eu lieu sur la manière de circonscrire la notion de cohabitant de fait; la notion de "couple" adoptée au Sénat a en effet été rejetée par l'ensemble des députés. Le vocable "cohabitants de fait" a été préféré, les cohabitants de fait remplissant certaines conditions, notamment, de durée de vie commune.

Au vu des travaux préparatoires de la loi du 30 juillet 2013 portant création d'un tribunal de la famille et de la jeunesse, les auteurs de la présente proposition de loi estiment qu'il est nécessaire de permettre aux cohabitants de fait de bénéficier de mesures urgentes et provisoires, prononcées par le tribunal de la famille dans le cadre de la fixation du sort de leur résidence commune.

L'idée sous-jacente de cette limitation à la fixation du sort de la résidence commune est double.

Premièrement, fixer une résidence séparée est incontestablement l'élément le plus important et urgent (garde bien à l'esprit que nous sommes dans l'hypothèse d'un couple sans enfant) lorsqu'un couple ne s'entend plus, au point d'être obligé de recourir à la justice.

Deuxièmement, on peut partir, du point de vue des auteurs de la proposition de loi, du postulat selon lequel les couples, qui ne se sont pas mariés et qui ne se sont pas imposés les droits et obligations d'une cohabitation légale, ne souhaitent pas que leur vie soit réglementée sur tous les points. Ils disposent d'ailleurs toujours de la procédure de droit commun qui leur reste applicable s'ils souhaitent que des mesures urgentes et provisoires soient décidées quant à leurs biens autres que la résidence.

een zeer ruim toepassingsveld, aangezien ze betrekking heeft op de maatregelen inzake de uitoefening van de rechten en de goederen van de feitelijk samenwonenden. Tegenstanders van de verruiming voerden aan dat paren die niet hebben gekozen voor het huwelijk noch voor samenwoning, niet wensen dat hun verbond gevolgen heeft. Die keuze is een individuele vrijheid die de wetgever in acht moet nemen.

De voorstanders van die idee voerden aan dat een paar zich zelden met volle kennis van zaken onttrekt aan een wettelijk statuut en dat bij de feitelijk samenwonenden dezelfde conflicten voorkomen als bij de gehuwden of de wettelijk samenwonenden. Een bijkomend argument had te maken met de samenhang: de familierechtbank is bevoegd voor familierechtelijke geschillen, ongeacht het door het paar gekozen statuut.

Ook over de wijze waarover het begrip "feitelijk samenwonende" moest worden afgebakend, is nogal wat discussie geweest. Alle volksvertegenwoordigers hebben immers het door de Senaat goedgekeurde begrip "paar" verworpen. De voorkeur werd gegeven aan de uitdrukking "feitelijk samenwonenden" omdat feitelijk samenwonenden aan bepaalde voorwaarden voldoen, onder meer inzake de duur van de samenwoning.

Gelet op de parlementaire voorbereiding van de wet van 30 juli 2013 betreffende de invoering van een familie- en jeugdrechtbank achten de indieners van dit wetsvoorstel het nodig dat de familierechtbank ten behoeve van feitelijk samenwonenden dringende en voorlopige maatregelen kan uitpreken om te bepalen wat er met hun gemeenschappelijke verblijfplaats moet gebeuren.

De onderliggende reden waarom beslissingen aangaande de gemeenschappelijke verblijfplaats niet voor feitelijk samenwonenden gelden, is dubbel.

Enerzijds is het bepalen van een afzonderlijke verblijfplaats ontgeenzeglijk het belangrijkste en dringendste element wanneer de onenigheid binnen een paar zo groot is dat het een beroep moet doen op het gerecht (waarbij wij voor ogen moeten houden dat het om een kinderloos paar gaat).

Anderzijds mag men er, volgens de indieners van het wetsvoorstel, van uitgaan dat paren die niet gehuwd zijn en die zichzelf niet de rechten en de plichten van een wettelijke samenwoning hebben opgelegd, niet wensen dat alle aspecten van hun leven worden gereglementeerd. Zij beschikken trouwens nog steeds over de gemeenrechtelijke procedure, die van toepassing blijft wanneer zij wensen dat inzake hun andere goederen dan de verblijfplaats dringende en voorlopige maatregelen worden uitgesproken.

Afin de déterminer ce qu'il faut entendre par "cohabitants de fait", les auteurs se sont inspirés de la définition de l'article 343 du Code civil en matière d'adoption. Celle-ci définit les cohabitants de la manière suivante: "deux personnes ayant fait une déclaration de cohabitation légale ou deux personnes qui vivent ensemble de façon permanente et affective depuis au moins trois ans au moment de l'introduction de la demande en adoption, pour autant qu'elles ne soient pas unies par un lien de parenté entraînant une prohibition de mariage dont elles ne peuvent être dispensées par le Roi".

Cette définition ne pose pas de problème en matière d'adoption. Les arguments déjà entendus mettant en doute cette réalité de couple (à savoir que pourraient, par exemple, être visés des co-koteurs qui se disputent sur les comptes de l'appartement qu'ils ont loué ensemble) n'ont pas lieu d'être. Il faut en effet une *affectio societatis*: ils vivent de manière permanente et affective depuis au moins trois ans.

La définition retenue dans le cadre de la présente proposition de loi prévoit également cette *affectio societatis*. Elle limite par contre le temps de vie commune à 2 ans, les enjeux étant moindres que dans le cadre d'une adoption. Il faut évidemment que les cohabitants de fait ne soient pas unis par un lien de parenté ou d'alliance entraînant une prohibition de mariage.

Enfin, la preuve de la vie commune peut être apportée par les cohabitants de fait par toutes voies de droit (extrait du registre de la population par exemple). Il ne semble pas nécessaire aux auteurs d'y faire clairement référence dans le Code civil.

COMMENTAIRES DES ARTICLES

Article 1er

Cette proposition de loi modifie les compétences du président du tribunal de première instance statuant en urgence et au provisoire ainsi que celles du tribunal de la famille. Elle relève donc de l'article 77 de la Constitution.

De in artikel 343 van het Burgerlijk Wetboek in verband met adoptie vervatte definitie heeft voor de indieners model gestaan om te bepalen wat moet worden verstaan onder "feitelijk samenwonenden". Volgens die definitie zijn samenwonenden "twee personen die een verklaring van wettelijke samenwoning hebben afgelegd of twee personen die op een permanente en affectieve wijze samenwonen sedert ten minste drie jaar op het tijdstip van de indiening van het verzoek om adoptie, voor zover zij niet door een band van bloedverwant-schap zijn verbonden die leidt tot een huwelijksverbod waarvoor de Koning geen ontheffing kan verlenen;".

Die definitie doet geen probleem rijzen inzake adoptie. De al gehoorde bezwaren dat dergelijke paren moeilijk als echt kunnen worden beschouwd (waarbij men bijvoorbeeld aanvoert dat een en ander zou kunnen slaan op studenten die samen een appartement huren en die ruzie maken over de rekeningen met betrekking tot dat appartement) zijn niet relevant. Er moet immers een *affectio societatis* zijn: zij wonen sedert ten minste drie jaar op permanente en affectieve wijze samen.

De in het kader van dit wetsvoorstel gehanteerde definitie voorziet ook in die *affectio societatis*. Ze beperkt de termijn van samenwoning echter tot 2 jaar, omdat hier veel minder op spel staat dan in het kader van een adoptie. De feitelijk samenwonenden mogen uiteraard niet verbonden zijn door een band van bloedverwantschap of aanverwantschap die leidt tot een huwelijksverbod.

Tot slot mogen de feitelijk samenwonenden door alle wettelijke middelen bewijzen dat zij samenwonen (bijvoorbeeld aan de hand van een uittreksel uit het bevolkingsregister). Het lijkt de indieners niet nodig daar uitdrukkelijk naar te verwijzen in het Burgerlijk Wetboek.

TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 1

Dit wetsvoorstel strekt tot wijziging van de bevoegdheden van de familierechtbank en van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg die bij dringende noodzakelijkheid en bij voorraad uitspraak moet doen. Het valt dus onder artikel 77 van de Grondwet.

Art. 2

L'article 572bis du Code judiciaire concerne les compétences *rationae materiae* du tribunal de la famille.

L'article vise à inclure dans ses compétences les demandes urgentes et provisoires des cohabitants de fait concernant la fixation de leurs résidences séparées. La définition des cohabitants de fait est donnée dans cet article. Elle est inspirée de la définition de "cohabitants de fait" applicable en matière d'adoption.

Art. 3

L'article 629bis du Code judiciaire concerne la compétence *rationae loci*. L'article détermine la compétence du tribunal de la famille pour les demandes formulées par des cohabitants de fait quant à la fixation de leurs résidences séparées.

Si un tribunal de la famille est déjà saisi d'une demande dans les matières visées par l'article 572bis du Code judiciaire, c'est ce tribunal qui sera saisi. Dans le cas contraire, suivant le § 5, ce sera le tribunal du domicile du défendeur ou du lieu de la dernière résidence conjugale.

Art. 4

L'article 725bis du Code judiciaire concerne le dossier familial unique créé dès qu'il y a recours au tribunal de la famille.

L'article 4 prévoit l'ouverture de ce dossier dès qu'une demande est introduite par des cohabitants de fait, quant à la fixation de leurs résidences séparées.

Art. 2

Artikel 572bis van het Gerechtelijk Wetboek heeft betrekking op de bevoegdheden *rationae materiae* van de familierechtbank.

Dit artikel beoogt de dringende en voorlopige vorderingen van de feitelijk samenwonenden in verband met de bepaling van hun afzonderlijke verblijfplaatsen toe te voegen aan de bevoegdheden van die rechbank. Dit artikel bevat de definitie van het begrip "feitelijk samenwonenden". De inzake adoptie geldende definitie van de "feitelijk samenwonenden" heeft daarvoor model gestaan.

Art. 3

Artikel 629bis van het Gerechtelijk Wetboek heeft betrekking op de bevoegdheden *rationae loci*. Het artikel bepaalt de bevoegdheid van de familierechtbank voor de vorderingen van de feitelijk samenwonenden met betrekking tot de bepaling van hun afzonderlijke verblijfplaatsen.

Als bij een familierechtbank al een vordering is ingesteld in verband met de in artikel 572bis van het Gerechtelijk Wetboek bedoelde aangelegenheden, dan wordt de vordering bij die rechbank aangebracht. Paragraaf 5 bepaalt dat in het tegenovergestelde geval de vorderingen worden ingesteld bij de rechbank van de woonplaats van de verweerde of van de laatste echtelijke verblijfplaats.

Art. 4

Artikel 725bis van het Gerechtelijk Wetboek betreft het uniek familielid dossier dat wordt aangelegd zodra bij de familierechtbank beroep wordt aangetekend.

Artikel 4 stelt in uitzicht dat dat dossier wordt geopend zodra de feitelijk samenwonenden een vordering hebben ingesteld in verband met de vaststelling van hun afzonderlijke verblijfplaatsen.

Art. 5

L'article 1253ter/5 détermine les matières dans lesquelles le juge du tribunal de la famille peut prendre des mesures provisoires. Il y est ajouté les demandes de fixer les résidences séparées des cohabitants de fait. Cet ajout est également effectué pour les demandes émanant d'un cohabitant de fait lorsque son compagnon ou sa compagne est auteur à son égard d'un fait de violence grave (articles 375, 398 à 400, etc...). En ce qui concerne l'urgence de ces mesures, l'article 1253ter/5 prévoit que les causes relatives aux résidences séparées sont d'office réputées urgentes.

Art. 5

Artikel 1253ter/5 bepaalt de aangelegenheden waarvoor de rechter van de familierechtbank voorlopige maatregelen kan treffen. Die aangelegenheden worden aangevuld met de vorderingen tot vaststelling van de afzonderlijke verblijfplaats van de feitelijk samenwonenden. Die aanvulling wordt tevens doorgevoerd voor de door een feitelijk samenwonende ingestelde vorderingen wanneer diens of haar levenspartner ernstig geweld op hem of haar heeft gepleegd (artikelen 375, 398 tot 400 enzovoort). Gelet op de urgente van die maatregelen voorziet artikel 1253ter/5 erin dat de zaken in verband met de afzonderlijke verblijfplaats ambtshalve spoedeisend worden geacht.

Philippe GOFFIN (MR)
Sonja BECQ (CD&V)
Kattrin JADIN (MR)
Charles MICHEL (MR)
Jacqueline GALANT (MR)
Denis DUCARME (MR)
Luc GUSTIN (MR)
Daniel BACQUELAINE (MR)
Corinne DE PERMENTIER (MR)
Marie-Christine MARGHEM (MR)

PROPOSITION DE LOI**Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 77 de la Constitution.

Art. 2

À l'article 572bis du Code judiciaire, inséré par la loi du 30 juillet 2013, l'alinéa 1er, 3°, est complété par les mots suivants:

„, ainsi que des demandes urgentes et provisoires des cohabitants de fait relatives à la fixation de leurs résidences séparées; pour l'application de ce qui précède, on entend par “cohabitants de fait” deux personnes qui vivent ensemble de façon permanente et affective depuis au moins deux années consécutives au moment de l'introduction de la demande, pour autant qu'elles ne soient pas unies par un lien de parenté ou d'alliance entraînant une prohibition de mariage dont elles ne peuvent être dispensées par le Roi”.

Art. 3

À l'article 629bis du même Code, inséré par la loi du 30 juillet 2013, au § 1er, les mots „, soit, sont ou ont été des cohabitants de fait au sens de l'article 572bis, alinéa 1er, 3°”, sont introduits entre les mots “ont été des cohabitants légaux” et les mots „, ainsi que les demandes” .

Art. 4

À l'article 725bis du même Code, inséré par la loi du 30 juillet 2013, au § 1er, alinéa 1er, les mots “soit, sont ou ont été des cohabitants de fait au sens de l'article 572bis, alinéa 1er, 3°” sont introduits entre les mots “ont été des cohabitants légaux” et les mots “sont jointes en un seul dossier”.

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

Art. 2

In artikel 572bis van het Gerechtelijk Wetboek, ingevoegd bij de wet van 30 juli 2013, wordt het eerste lid, 3°, aangevuld met de volgende woorden:

„, alsmede spoedeisende en voorlopige vorderingen van feitelijk samenwonenden betreffende de vaststelling van hun afzonderlijke verblijfplaats; voor de toepassing van het voorafgaande worden onder het begrip “feitelijk samenwonenden” twee personen verstaan die, op het ogenblik dat de vordering wordt ingesteld, sedert ten minste twee opeenvolgende jaren op een permanente en affectieve wijze samenwonen, voor zover zij niet zijn verbonden door een band van bloedverwantschap of aanverwantschap die leidt tot een huwelijksverbod waarvoor de Koning geen ontheffing kan verlenen”.

Art. 3

In artikel 629bis, § 1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 30 juli 2013, worden de woorden „, hetzij feitelijk samenwonenden zijn of geweest zijn in de zin van artikel 572bis, eerste lid, 3°“ ingevoegd tussen de woorden “hetzij wettelijk samenwonenden zijn of geweest zijn” en de woorden „, alsook de vorderingen”.

Art. 4

In artikel 725bis, § 1, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 30 juli 2013, worden de woorden „, hetzij feitelijk samenwonenden zijn of waren in de zin van artikel 572bis, eerste lid, 3°“ ingevoegd tussen de woorden “ofwel wettelijk samenwonenden zijn of waren” “en de woorden „, samengevoegd in één dossier”.

Art. 5

À l'article 1253ter/5 du même Code, inséré par la loi du 30 juillet 2013, les modifications suivantes sont apportées:

1/ l'alinéa 1er, 3°, est remplacé par ce qui suit:

“3° fixer les résidences séparées des époux, des cohabitants légaux et des cohabitants de fait, au sens de l'article 572bis, 3°;”

2/ à l'alinéa 3, les modifications suivantes sont apportées:

a. les mots “un époux ou un cohabitant légal” sont remplacés par les mots “un époux, un cohabitant légal ou un cohabitant de fait au sens de l'article 572bis, alinéa 1er, 3°;”

b. les mots “l'autre époux ou cohabitant légal” sont remplacés par les mots “l'autre époux, cohabitant légal ou cohabitant de fait au sens de l'article 572bis, alinéa 1er, 3°”.

11 octobre 2013

Philippe GOFFIN (MR)
 Sonja BECQ (CD&V)
 Katrin JADIN (MR)
 Charles MICHEL (MR)
 Jacqueline GALANT (MR)
 Denis DUCARME (MR)
 Luc GUSTIN (MR)
 Daniel BACQUELAINE (MR)
 Corinne DE PERMENTIER (MR)
 Marie-Christine MARGHEM (MR)

Art. 5

In artikel 1253ter/5 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 30 juli 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1/ het eerste lid, 3°, wordt vervangen door wat volgt:

“3° de afzonderlijke verblijfplaats van de echtgenoten, de wettelijk samenwonenden en de feitelijk samenwonenden in de zin van artikel 572bis, 3°, vaststellen;”

2/ in het derde lid worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a. de woorden “een echtgenoot of een wettelijk samenwonende” worden vervangen door de woorden “een echtgenoot, een wettelijk samenwonende of een feitelijk samenwonende in de zin van artikel 572bis, eerste lid, 3°;”

b. de woorden “de andere echtgenoot of wettelijk samenwonende” worden vervangen door de woorden “de andere echtgenoot, wettelijk samenwonende of feitelijk samenwonende in de zin van artikel 572bis, eerste lid, 3°”.

11 oktober 2013